

“ብር አምባር ሰበረልም” *ገላው-ክራር*

“... ደራሲ sensitive (ስሜታዊ?) ነው” የሚል ማንበቤ ትዝ ይለኛል። የፈጠራ ስራ (ሲኒማ፣ ትያትር፣ መጽሐፍ ...) የሚመዘነው ባብዛኛው በገጸ ባህርያቱ ውስጥ በምናየው የድርጊት/ባህርይ/ሃሳብ ...ተቃርኖ (contrast?) ነው። ለምሳሌ ጥሩ አድራጊው እና መጥፎ አድራጊውን ጥሩ ወይም መጥፎ የሚያስኛቸው የጥሩ ወይም መጥፎ ድርጊታቸው፣ ባህርያቸው እና/ወይም ሃሳባቸው ተቃርኖ ጠብቅ ነው። (የኦፊሴን ደግነት፣ ጀግንነት፣ ግልጥነት እና የእያንዳንድ መሰሪነት፣ ከፋትና ምቀኝነት... እስከ የት ጥግ እንደሆነ ተቃርኖውን (contrast) ልብ ይሏል)። እና ደራሲ ከራሱና ከሌላው በማናቸውም መንገድ እና ሁኔታ በህይወቱ ከሚያውቃቸው አጋጣሚዎች፣ በዕውኑ ዓለም ያሉ ሰዎችንም ባህሪ፣ ድርጊት፣ ሃሳብ...ወዘተ ከራሱ ባህሪ ድርጊት፣ ሃሳብ እና ስሜት (emotion? feeling?) ጋር እያዋሀደ ነው—መልሶ ጽፎ የኛን የተደራሲዎቹንም ስሜት ወጥሮ የሚይዘው። ደራሲ ገና “እየፈጠረው” ያለው “ሰው” ሲታመም ይታመማል፣ ሲያለቅስ ውስጡ (አንዳንድም ዕንገል ለውጥ) ያለቅሳል፣ ሲደሰትም አብሮ በደስታ ይፈነድቃል። ስለዚህ ደራሲ በዕውኑ አለም ከስተቶችም ከመደዳው (ordinary) ሰው በተለየ ስሜታዊ ነው ቢባል አልተጋነነም።

ከሰዎች በኋላትዮጵያ ስነ-ፅሁፍ ታሪክ ትልቅ ስም ካለው ደራሲ ጋር ከቡና ጋር ወሬ ይዘን ነበር። ወሬያችን በስነ-ጽሁፍ ተጀምሮ ፖለቲካ፣ ሃይማኖት... ውስጥ ገባ። ደራሲው ለኔ ተንቀሳቃሽ ቤተ-መጽሐፍት ነው። “ደራሲ መሆን ከፈለግህ ግማሹን ቤተ-መጽሐፍት አንብብ...” የሚሉ አባባል አውቃለሁ። እና “መዱስ” (መጽሐፍ-ቅዱስ) ስለያዘው “ጉድ”—ባርነትን እና በሴቶች ላይ የሚደርስ በደልን እንዴት እንደሚያበረታታ ... ከሚያውቃቸው ምዕራፎቻቸው አንቅጽ በአንቀጽ እየጠቀስ ነበር ያብራራልኝ። ስንቱን እዘረዝረዋለሁ እዚህ?..... እናም ስናነሳ ስንጥል፣ ስንቆርጥና ስንቀጥል ቆየንና ስለ አጥፍቶ ጠፊዎቹ (suicide bombers) አስተሳሰብ (mind set) ስለ አደገኛነቱ፣ እና መሰዋዕት፣ “martyr” ጀሃዲሰቶቹን መሰማያት ውስጥ ስለሚጠብቁባቸው 72 ደናግል ቆነጃጂት አነሳሁበትና ... “ለመሆኑ መሰማያት ውስጥ ሰማዕቱን ስለሚጠብቁባቸው ደናግል ጉዳይ ቁርአን ውስጥ የተጠቀሰውን ቃል በቃል ታውቃለህ?” ስል ጠየቅሁት። አልመለሰልኝም። ቁዝም ብሎ ቀረ። እንዲቆዝም ፈቀድኩለት— በዝምታዬ። እናም እኔም ቁዝማ ገባሁ—ቢን ላደንን ይገባ።

ለነገር ነገሩ ግን ይህ ቢን ላደን ማለት የዋዛ ጮሌ አልነበረምና! እሱ አንድ አይሉ ሦስት ሚስቶቹ ጋር አለማዊ አለሙን እዚሁ አለም ላይ እያየ፣ ሰማያዊ ሰማያት ውስጥ ያለ መንግስተ ሰማያት ውስጥ 72 ደናግል ይጠብቁባቸዋል! ገድላችሁ ሙቴ እያለ ልጅ ልጁን ይልካል፣ ያስልካል። (በአጥፍቶ መጥፋት የተሰማሩ ሰዎች ማንነት (ዕድሜ፣ ትምህርት ወዘተ...) መረጃ ቢሰጥሰብ፣ በቁጥር ብዛት ቁንጮውን ስፍራ የሚይዙት እንቦቀቅላዎቹ—በአሰርቶቹ መጀመሪያ ውስጥ ያሉ ታዳጊ ወጣት ልጆች፣ ዘመናዊ ትምህርት ብዙም ያልዘረባቸውና፣ በድህነት ያደጉ ይመስሉኛል። አለመማር እና ድህነት ከአምልኮ ጋር ያላቸው ትሰሰርም የዋዛ አይደለም። በመለስ አገዛዝ የዘር ፖለቲካ እየታሸ፣ በሀይማኖት ልዩነት እየታመሰ ... እና ወደ ማይምነት እና ድህነት ጥግ እየተገፋ ያለውን ህዝብ ብዛትና ማንነት (identity) ሳስበው..... አንዳንድ እንዲህ ያለ ነገር ሳስብ ራሴን ጸለምተኛ (pessimist) ስለሆንኩ ይሆን? አል ነበር። ደራሲው አገራችን ውስጥ ሊከሰት ይችላል ያለውን ትንቢትን፣ እዚህ ለመጻፍ የምደፍረው ጉዳይ አይደለም። በሱ አንጻር እኔ በጣም አብሮሆታዊ (optimist) ነኝ። መሬት ላይ እየሆነ እና እያየነው ያለው ያስፈራል። የመለስ መንግስት እድሜ በተራዘመ ቁጥር፣ ዛሬ “አንግ ተገንጣይ ነው...” “አብንግ ድብቅ አላማው መገንጠል ነው...” የምንለው ሁሉ እንቶ ፈንቶ የሚሆንበት ቀን ላይ እንደርሳለን። እየየም ሲዳላ ነው። (ይህን በተመለከተ ከሰዎች በሰፊው አመለካከት አለሁ።)

... እናም ተመልኼ ቢንላደንን ይገባ ... ደሞ ላንድ ጎረምሳ የሚሰለፉትን የሰባ ሁለቱን ደናግል ጉዳይ በሃሳቤ ሳወጣና ሳወርድ ደራሲው ድንገት ጉሮሮውን ጠራርጎ “አንድ ያየ እንዴት ሰባ ሁለት ይመኛል?” ብሎ ነበር ከቁዝማዬ የገላገለኝ። ቅድም ቁዝም ብሎ ሲቀር፣ በጉርምስና እድሜው፣ ያኔ የሆነው፣ የልጃገረድዋ ... በጆሮው ሳይቃጭልበት ይቀራል?

ባንድ ወገን “ብር አምባር ሰበረልም” እያለ እና እያሰባለ በሚያስጨፍር እና በሚያስጨፍር፤ ... የሴት ልጅ ደም በነጭ ሻሽ ተጠቅሶ፤ በሙዳይ ተይዞ... ህመምና ስቃይዋ የሚያስጨፍረው ማህበረሰብ አባላት—እኛ መደዳዎቹ (ordinary people) አለን። በሌላው ወገን ደግሞ እንዲህ ያለ ማህበረሰብ ውስጥ፣ እንዲህ አፈንግጦ የወጣ፣ የደራሲው “ስሜታዊነት”—ውብ ሰብእና አለ። ... ልጠይቅህ ...አንተን ወንድሜን... የልጃገረዱን ህመም እንዲህ ታመህላት ታውቃለህ?... እውነትም “ደራሲ ስሜታዊ ነው”።...

ማሳረጊያ፡-

የድንግል ነገር ቢነሳ፣ አያ ከልክሌ እና ድንግል ማርያም ትዝ አሉኝ። እንዲህ ሆነ። ቀትር ላይ ባልተለመደ መልኩ ተኮረብታው ማዶ አቅጣጫ አሉታ ይቀልጣል። ድፍን ያጥቢያው ሰው እየተቀባበለ “ጉድ” እያለ አሉታውን እየዳረሰው ወደዚያው ተመመ ። በርቀት ጠሰ ይታያል። “ያክሌ አባበሉ ቤትኮ እዚያ ነው ይላል” አንዱ። “የለ! የማንትስ ያውድማ ላይ ከምር ነው አሉ የተቃጠለው...” ሌላው። “አረ የማርያም ቤተሰብን እዚያም አለ! ...” ይህኛው ሰምሮለታል። የምየ ማርያም ቤተሰብን እየተቃጠለ ኖሩዋል። እሳቱን ማንም ሊቆጣጠረው አልቻለም።... ቀድመው ደርሰው ተሳቱ ሲታገሉ ከነበሩት ውስጥ አንዱ፣ አያ ከልክሌ ተስፋ በቆረጠ ሁኔታ የሚንቀለቀለውን እሳት እያስተዋሉ፣ እሳቱን ለማጥፋት አለመቻሉ እየጸጸታቸው፣ አንዳንድም ... ወትሮስ የዝ ልጅዋ ያልደረሰላትን አሁን አኔን “አምላክን ተሳት አላዳንክም” ብሎ ማን ያማኛል?... ታዲያ ለገዛ እናቱ ያልሆነ አሁን ለኔ...። የደረሰ አዝመራቸውን፣ ሌላ ጊዜ በመኮራ የቀለሱዋት ጎጆቸውን፣ ሲሻው ያውድማውን ከምር እያቃጠለ፣ እና እያነደደ...አንጀታቸውን አሳርሮ ኖሮ፡-

“እዚያ ላይ ተቀምጠህ ስታላግጥ በሰው እናትህ ነደደች አዘንን ቅመሰው።” ብለው እርፍ! Gelanew-kirar@hotmail.com

* Fikade Azeze: 1998 “Unheard voices” p.102